

KINO

Robinson Crusoe — tokrat v Mojci

Vsi vemo — iz šole ali pa iz »nedeljske šole pod mostom« — da je povest o slavnem Robinsonu napisal Daniel Defoe. Manj nas pa je, ki vemo, da je bilo po tej povesti ustvarjenih že nekaj dobrih in manj dobrih filmov. Nihče pa pri nas še ne ve, da so se Robinsoni lotili Čehi in posneli animirani lutkovni film ROBINZONOVE PUSTOLOVŠČINE, ki so ga pri nas sinhronizirali v srbohrvaščino (ne sprašujte, kakšen jezik je to?) ter opremili s slovenskimi podnapisi. No, film je zdaj, ko berete te vrstice, že v MOJCI in si ga lahko ogledate. Zgodbo poznate, otroci jo bodo tokrat podoživeli ob izvrstni lutkovni animaciji Vlaste Pospisilove in v režiji Stanislava Latala. Na spored pa februarja prihaja še ameriški risani film PASJA DRUŽINA. Kaj bi vam o njem govorili: spoznali boste tisto pasmo naših zvestih prijateljev, ki se jim reče »dalmatinci« in so skoz in skoz pikčasti, kot bi imeli pasje ošpice. Pa jih nimajo.

V kino ŠIŠKA (najbrž ste opazili, da smo vanj uspešno »zbasali« tudi domači film, pa ne brez uspeha pri občinstvu!) prihaja na spored kanadsko-ameriška srhljivka SREČEN MOJ ROJSTNI DAN za ta žanr znanega režiserja Leeja Thompsona z Glenom Fordom, Sue Andreson in drugimi v glavnih vlogah. Film sodi v vrsto sodobnih psiholoških thrillerjev s skrivnostnimi umori, kar sodi v že znano ropotarnico ameriškega modernega filma in seveda v tem pogledu ne prinaša nič novega. Ljubitelji klasičnega hongkonškega akcijskega filma si bodo najbrž z velikim zanimanjem ogledali originalnega BRUCE LEEJA v drugem delu filma ZMAJEVA IGRA SMRTI režiserja Ng See-Yuena. Gre za zadnji film, v katerem se pojavi legendarni Bruce Lee pred svojo — seveda prezgodnjo — smrtjo. Film je prava hongkonška šola filmskega karateja in kot tak predstavlja žanrsko osvežitev.

Tudi film GVERILCI prihaja iz istega proizvodnega vira, iz Hongkonga in obravnava zgodovinske dogodke ob razpadu kitajskega cesarstva ob prelomu 20. stoletja. Film je režiral Cnang Chen, vreden pa je ogleda zaradi zanimivih scen vojne med Južno in Severno Kitajsko.

Otvoritev prenovljene Vodnikove domačije bo v torek, 7. februarja 1984, ob 11. uri.

Naša občanka Mara Jezeršek

Dobrina enkrat mesečno

Z Maro Jezeršek sva se v najinem pogovoru najprej dotaknila njenega detinstva. Prava stara Ljubljanka je v svet zastavila v verjetno najlepšem delu Ljubljane, Gornjem trgu:

»Med tistimi starimi prijaznimi hišami sem preživljala svoje otroštvo. Pogosto smo otroci hodili na grajski hrib in imeli cele vojne med seboj.«

In opečnate strehe so se razprostirale pod nogami in skrivnostno zeleno nekoliko megličasto Barje je bilo videti. Ozke ulice, stari trgi, zateglo cviljenje travvaja... Te Ljubljane pravzaprav ni več:

»Kopali smo se na Špici, v Malem grabnu. Še dandanes me vleče v ta mestni predel, še je znancev, ki jih rada obiščem...«

Seveda pa se z Maro nisva sestala, da bi kramljala o lepota starega dela mesta. Od leta 1960 je Mara Šiškarica. Potrebno se je bilo vživeti v novo okolje, spoznati nove ljudi, zaživeti v bližini Mosteca, pljuč našega mesta. Ni ji bilo odveč delovati v krajevni skupnosti, vleklo pa jo je k socialnim problemom. V lepem spominu ji ostajajo srečanja s starejšimi občani:

»Rada pomagam in nikomur ne želim žalega. Ti ljudje so tako nezahtevni in jih osrečuje že, če se nekdo na njih spomni. Mislim, da so ta srečanja, ki jih organiziramo za naše starejše občane, res posrečen domislek in v veliko veselje. Upam,« je nekoliko našobila živo rdeče naličene ustnice, v rjavih očeh pa je bilo zaznati vprašaj: »upam, da bodo tudi mlajši z nami tako ravnali, ko bomo mi starejši.«

Mara uspeva prebujati v ljudeh ustvarjalnost. Njena komisija v krajevni skupnosti je vedno sklepčna in delegati se pozorno udeležujejo sej občinske skupščine:

»Res pa je prispelo gradivo predebelo, prezajetno. Premalo časa nam ostaja za resnično poglobljena stališča. V skupščini pa človek veliko zve, si razširja obzorja.«

Mara Jezeršek je bila dolga leta blagajničarka v banki. Stotine in stotine milijonov tako željenega denarja ji je šuštel pod prsti. Tiso-

čem strank je ob izplačilnem okencu ustregla. Toda kakšen je občutek blagajničarja, ki ima opraviti s toliko denarja?

»To je delo sicer kot vsako drugo. Nekdo tipka, drugi vozi avtomobil, blagajniki izdajajo denar... Z leti človek postane spreten in bankovcev ne občutiš kot denar, ampak kot sredstvo, s katerim si služiš svoj vsakdanji kruh. Delati moraš hitro, natančno in zbrano. Veste, papirnata vojska se da popraviti, denarna poma pa pomeni poseg v lastni žep. Vse se mora natanko ujemati. Kot dobrina pa je zame denar tako kakor za druga občane le enkrat mesečno...«

Mara je za svoje delo v krajevni skupnosti prejela visoko priznanje, bronasti znak Osvobodilne fronte. Bila je hudo presenečena in take časti sploh ni pričakovala:

»Ne vem, če sem za tako odličje dovolj storila. Pa vendar je lepo, da ljudje tvoje delo opazijo.«

Zatem sva se s sogovornico nekoliko potopila v njene radosti, drobna veselja. Na policah Marinega stanovanja bi ne bilo težko naštetih vsaj 1.000 knjig. Bere. Silno rada prebira strani prijateljskih knjig, ki jo ponesejo v različne svetove. Rada potuje. V številnih evropskih državah je bilo videti Maro Jezerškovo: Turčiji, Franciji, Švedski, Švici, Grčiji, Sovjetski zvezi in še kod. Toda kakšen je tisti generalni vtis, primerjanje tujine in domovine?

»Hm...« se je nekoliko zamislila: »veste, bi se kar poslužila našega pravega slovenskega pregovora: povsod je lepo, doma je najlepše...« Doma je najlepše, četudi je v trgovini drago, prispejo visoki računi in ni vse tako kakor bi človek vedno želel. Si pa tukaj doma, spominjaš se svojega mesta, obiska v gledališču, Sedmerih jezer, gobarskih poti, iskanja kostanja v Mostecu:

»Rada bi, da bi si tudi ljudje bili bližji. Da bi se razumeli, da bi ne bilo toliko brezbriznosti. Glejte, saj ni nihče zanalašč bolan...«

Skromnost je čednost, pravijo. In Mara Jezerškova je skromna na poseben način. Vedno se sprašuje, ali je dovolj storila, ali je njeno delo na kateremkoli področju dovolj dobro, odgovorno izpeljano. Pa dobrote je našli v Marinem srcu...

Bogomir Šefic

GO Gospodarska banka Ljubljana

Nov poslovni čas Ekspoziture Medvode

- ponedeljek, sreda od 8. do 12. in od 13. do 18. ure
- torek, četrtek, petek od 8. do 14. ure